

כל הגט פרק שלישי גיטין

כו.

עין משפט
גד מצוה

יא א ב מיי פ"ג מה' גירוסין הלכה ט סמך
עשין ג עוש"פ דה"ע ט'
קלג עקיף ד'
ג ועוש"פ מ"מ קימן סה
ספי' [ד:]
כ ד מ"י פ"ח מהלכות
אפדה ה"ל ג' סמך
עשין עד עוש"פ מ"מ
קימן סה עקיף י'
כא ה מ"י ט"ז ס"א ו סמך
ט"ז עוש"פ דה"ע
קימן קט:

הא אמר תנו נותנים (כו') ואפ"ל לזמן מרובה. מימה מנח ליה למידק הא אמר תנו נותנין דלמא אפילו אמר תנו אין נותנין משום דחיישינן דאין זה הגט שנכתב לו אלא נפל מאחר ששמו כשמו והכי פירושו נמנך עליהו ועדיין לא נתנו הוא אי לא הוה חיישינן לנמנך היו מחזירים לה את הגט

אפי' אינו שלה כיון דלניה לזניה אלא לרציה ואור"י דלייק דייקתא ונמנך ולא קמי שמי אומר כמובין היו ולא נתנו משמע דנמנך וזכור בו ואינו רוצה לגרשה עוד אבל אם היה רוצה היה מגרשה בנגט זה ולא חיישינן שמה מאחר נפל וזהו דא גרסינן בפ"ק דג"מ (דף י"ח.) ככל הספרים טעמה נמנך כו' וא"ת ומנח ליה אפילו לזמן מרובה דלמא לאלתר דוקא כדפריך ר' זירא לקמן ור' זירא נמי אמאי פשוט לו מצרייתא דחומר ולאשה אפי' לזמן מרובה טפי ממתני' ואומר ר"י דלייק מדלאתריך ונמנך לאשמעינן דלמא אמר תנו נותנין ולא חיישינן לנגט אמר היינו אפילו לזמן מרובה דאי לאלתר פשיטא דאין חוששין לנגט אמר ור' זירא סבר דהא דקמי ונמנך אורחא דמילתא נקט דלפי שנמנך לא נתנו ולא לדקדק הא אמר תנו נותנין אבל מצרייתא דייק שפיר דחומר אפי' לזמן מרובה דאי לאלתר פשיטא ועוד אור"י דייק אפי' לזמן מרובה דמשמע ליה דומיא דשטרי חיליה ומלומין (ס"ג דף ד') דמיירי לזמן מרובה דעל כרחק התם לא צליתר ענין לאשמעינן דחומר אלא כשאינו ידוע אם חללה או מיאנה דצידוע שחללה או מיאנה פשיטא דחומר אפי' אינו שלה כיון דאין צריכה אלא לרציה וכיון דצליתי ידוע מיירי ע"י מה שנמנח לאלתר לא ידעין כלל שהוא שלה כיון דאין ידוע שנכתב לה שטר חללה מעולם ור' זירא לא מוקי לה דומיא דסיפא ומצרייתא דייק שפיר דאפי' לזמן מרובה דזמן שהבעל מודה דמשמע דמודה שממנה נפל וכבר גירשה בו

מתני' ואם לאו פסול. שמה מאחר נפל ואין זה שלו: מלאו בחפיסה. כלי ויש סימן בכלי שהוא שלו: אם מכירו כשר. מילתא בלתי נפשיה וזו או קמי או שמכרו ואפי' מלאו בכל מקום כשר: גב' דייקתא. זואתא כפ"מ. דא תהא למיקס ולהיות: משנת. ממנה בריא: לא יחזיר. לא לבעל ולא

לאשה וכן שחזרו וכן כולם. ומדתי טעמא בשאני אומר שמעתי מינה דאם אמר הבעל תנו לה שאני כתבתי לה נותנין ולא חיישינן לשמה אע"פ זה: במקום שהשירות מלויות. פסול שמה מעובדים ושנים אחרים נפל: ואפילו במקום שהשירות מלויות כו'. לאו רצה לאמר לה אלא הש"ס הוא דמסקר ואמר דהא לזוקי רבה במקום שהשירות מלויות והוא שהוחזקו שני אנשים בשם זה בנאותה העיר אבל אם לא הוחזקו מספיקא לא אמרינן דלמא איתנהו ולא ידעין או דלמא יש עיר אחרת ששמה כזו ויש בה אדם אחר ששמו זש אשתו כזה שחזבעו: דאי לא הימא הכי. דלא פסול רצה אלא בנאותה והוחזקו קשיא דרבה ארביה: כי דינא דרב הווא. שזבא שם לקיימו צ"ד וכמוו וכן הוחזקו ונפל יוסף בן שמעון בנאותה העיר: חיישינן לנגט שפיר. ושמה לא זה הוא שנפל מזה: דסנן. צ"מ (כ): כל מעשה צ"ד. המולא שטר מקיים צ"ד דליכא למיחש לתובין היו ונמנך עליהם שלא יתנם דלא עבד לקוימה שטרא לתם מלה לאחר שנמסר לרדו דחייש שמה ימותו עדים: הכי זה יחזיר. ולא חיישינן לשמה אינו זה: כי דינא דרב הווא. הכי גריבין לו לזין ולהוראה ובלים שם וקפשיט רבה דחומר ש"מ משום דלא הוחזקו שני יוסף הוא ולשני שפיר לא חיישינן: כשמעטיה. דאמר תרמי בעינן והכא לא הוה אלא חדא והחזירו לתובע: איכא דאמרי. האי כי כיתנא היכא דתרו כיתנא צבית מי המשרה ששורין אפי' שפתן ואין שירות מלויות שם והחזירו סה ויכא דאמרי היכא דמוכני ושבחין שירות רבי זירא רמי מחנ' אבריתא ומשני תנן המביא גט ואבר הימנו אם מצאו לאלתר כשר ואם לאו פסול ורמינהו מצאו גט אשה בשוק בזמן שהבעל מודה יחזיר לאשה אין הבעל מודה לא יחזיר לא לזה ולא לזה הא בזמן

(א) צ"מ י"ח. (ב) עין מוס' לקמן סה. ד"ה מאלו. (ג) צ"מ י"ח. (ד) ס"ג כ"ה. (ה) גשון שחילה הוא ע"י חוסר צ"ד קעב: ד"ה מין. (ו) ס"ג י"ח. (ז) ע"ל הענין עד סוף סוף. (ח) ומכות פ"א:.

גליון הש"ס

גב' ואל' ר"ח לרבה. יבמות דף ק"א ע"ב: שם נפק רב ואבכה. ע"י מ"י"ט פ"ב דלכות מ"ע ד"ה אלו:

מוסף רש"י

דייקתא. זואתא שכיב מרע ולזן דייקתא דא מיק, זל מיקס, דדני שכיב מרע כמובין ומסקרין דמי (ב"ח ג'). ושוברין פתעו שטר (סו). דאישתכח בי דינא דרב הונא. מקיים בהנפק והשילה המינוח אומר ממנו נפל (ס"ג כ.). חרשין לשני שורירי. אפי' שפירי הדוע לנו אין זה שני יוסף בן שמעון, שמה כי שפיר אחרת שם סה יוסף בן שמעון וסה נכתב ומשלה אחר נפל (ס"ג כ.). כל מעשה צ"ד הרי זה יחזיר. רבין דלא הוחזקו שני יוסף בן שמעון צבית אחר, וע"י אחרת אפיה דיעוב לנו לא חיישינן (ס"ג).

ואי לאלתר דוקא א"כ ראינו גט צידה דכלל ראינו גט צידה אין נפקותא במה שנמנח לאלתר כדפירשנו וכיון שראינו צידה פשיטא דחומר אפילו אינו שלה ואפי' אין הבעל מודה אלא וזאי צבילא ראינו הגט צידה וא"כ אפי' לזמן מרובה: הא אמר תנו נותנין. וא"ת ואמאי לא פריך אהך מתני' ליחוש שמה כתב ליתן בניסן כו' כדפריך אבריתא דלקמן בפ"ק דג"מ (דף י"ט.) ואור"י דהא אמר תנו נותנין משמע שבה עכשיו לגרשה בנגט זה לפיכך ליכא למיחש מני דפירשתי לעיל דכלל גטין שאין נותנין ציוס הכתיבה קלא אית להו ומקמי לקוחות אדעתייהו שפיר לומר לאשה אימתי רציה אימת מעא גיטא לידך אבל מצרייתא דקמינו בזמן שהבעל מודה פירוש שממנה נפל סבורים לקוחות צב"ד מאמינים לו שמשנכתב בה לידה וטעו טפי ולא יאמרו אימתי רציה וא"ת והכי רמי ר' זירא מצרייתא אפי' לזמן מרובה לפי קמא הא לאלתר נמי איצטרך לאשמעינן דחומר למ"ד דיש לבעל פירות עד שענת נתינה דלא חיישינן לשמה כתב בניסן כו' ורמינהו מצאו גט אשה בשוק בזמן שהבעל מודה יחזיר לאשה אין הבעל מודה לא יחזיר לא לזה ולא לזה הא בזמן

ואי לאלתר דוקא א"כ ראינו גט צידה דכלל ראינו גט צידה אין נפקותא במה שנמנח לאלתר כדפירשנו וכיון שראינו צידה פשיטא דחומר אפילו אינו שלה ואפי' אין הבעל מודה אלא וזאי צבילא ראינו הגט צידה וא"כ אפי' לזמן מרובה: הא אמר תנו נותנין. וא"ת ואמאי לא פריך אהך מתני' ליחוש שמה כתב ליתן בניסן כו' כדפריך אבריתא דלקמן בפ"ק דג"מ (דף י"ט.) ואור"י דהא אמר תנו נותנין משמע שבה עכשיו לגרשה בנגט זה לפיכך ליכא למיחש מני דפירשתי לעיל דכלל גטין שאין נותנין ציוס הכתיבה קלא אית להו ומקמי לקוחות אדעתייהו שפיר לומר לאשה אימתי רציה אימת מעא גיטא לידך אבל מצרייתא דקמינו בזמן שהבעל מודה פירוש שממנה נפל סבורים לקוחות צב"ד מאמינים לו שמשנכתב בה לידה וטעו טפי ולא יאמרו אימתי רציה וא"ת והכי רמי ר' זירא מצרייתא אפי' לזמן מרובה לפי קמא הא לאלתר נמי איצטרך לאשמעינן דחומר למ"ד דיש לבעל פירות עד שענת נתינה דלא חיישינן לשמה כתב בניסן כו' ורמינהו מצאו גט אשה בשוק בזמן שהבעל מודה יחזיר לאשה אין הבעל מודה לא יחזיר לא לזה ולא לזה הא בזמן

ואינו נאמנת לומר גירשתי דכיון דאיכא גט דמסייע לה מעיזה ומעיה:

